

Göteborg 27-12-91.

Kjære Vardo og Niske!

Hjertelig tak for julehilsenen, jeg fik i form af Tengill Flovdé! Jeg håber, at jeg også i fremtiden skal blive glad i den, juleaften bragte den mig isb. fald megen glæde, som en hilsen fra eder, kjære, den jeg i de fremmede omgivelser satte dobbelt pris paa. Vi havde en rigtig spektakel-juleaften; Asta havde været svært flink med morsomme vers og alle slags overraskelser, og

presenter blyggede det saaledes
af, at man gjerne kunde tro sig
henset til Topheide, jeg fik ogsaa
min rigelige del og dertil ubeskriv-
velig megen venlighed og godhed,
men juleaften vilde det dog ikke
blive for mig. Det var dog natu-
rligvis min egen skyld, den rette
julestemning maa man ikke
vente at faa bregt til sig uden-
fra, den maa vare i ens eget
indre. Asta har et rigtig hyggeligt
og nydeligt hjem, og hun og hendes
mand er de elskværdigste vertsfolk,
man kan tænke sig, i det hele taget
har jeg aldrig været sammen med
saa venlige og snille mennesker

som den Bolanderiske familie; ikke
nok med, at de ikke ved, hvor
godt de vil gjøre alt for sine
gjæster, men man høres dem al-
drig sige et ondt ord om sine
medmennesker, og det er saa vel-
signet og gjør, at man ikke kan
andet end føle sig vel iblandt
dem. Nimi og jeg bor paa "villæen"
i Bolanders gamle hjem hos hans
to søstre og her saaledes ligesaa
meget med dem at gjøre som
med Asta; jeg er saa glad over,
at det lader til at Nimi trives
saa godt her og at alle synes om
hende; hun er ogsaa meget sød
og naturlig, jeg tror, venligheden

virker godt paa hende; dokker,
hun er ikke forvant i saa henseen-
de. Vi reiser hjem igjen nytaarsaften,
de andre bliver noget længere uden
at bryde sig om returbillet, saa flak
bør vi ikke være, synes jeg, og des-
uden kan en uge være nok af denne
slags liv, det er i længden ikke sundt
at have det ellers godt, det ved I nok
af erfaring. - Hvordan mon det smagte
at komme hjem til Troldhougen? Du er
vel ikke saa rigtig glad i at være husmor,
der igjen, Kiskeman, bare du maatte holde
dig frisk! Jeg synes, jeg ser eder gaa og
høre det trovt med at ordne paa væggen,
nu straalet det vel ogsaa med en hidtil ukjendt
praegt! Saa til slutning tusint, tusint tak for
det gamle car, kjære venner; Gud give, det nye
maa bringe eder helbred og alt det, som godt
er. Lev vel og vær kjærlig hilsed fra Det.